

293.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 11 marca 1927 r.

w sprawie urządzenia i utrzymywania żłobków dla niemowląt w zakładach pracy.

Na podstawie art. 20 i ustępu 2 art. 15 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. № 65, poz. 636) zarządzam co następuje:

§ 1. Przedsiębiorca jest obowiązany do urządzenia i utrzymywania żłobka, o ile w poprzedzającym miesiącu kalendarzowym ogólna liczba kobiet zatrudnionych w zakładzie pracy, nie wliczając młodocianych, czasowo chociaż przekraczała liczbę 100.

Żłobek może być utrzymywany przez przedsiębiorcę kosztem własnym lub też wspólnie z innymi przedsiębiorcami albo powołanemi do tego stowarzyszeniami; żłobek winien znajdować się dostatecznie blisko zakładu pracy, aby pracownice mogły karmić piersią swe niemowlęta podczas przysługujących im przerw w pracy.

§ 2. Uruchomienie żłobka może nastąpić tylko po uprzednim urzędowym stwierdzeniu przez inspektora pracy w porozumieniu z władzą administracyjną I instancji (lekarz powiatowy), że lokal, urządzenie i personel żłobka odpowiadają warunkom higieniczno-lekarskim.

§ 3. Żłobek powinien pozostawać pod stałym nadzorem lekarskim, oraz pod kierownictwem fachowo-wykształconych pielęgniarek-kierowniczek, w liczbie niemniej niż jedna na 30 niemowląt, mających wystarczający odpowiedni personel pielęgniarSKI i pomocniczy.

§ 4. Żłobki są przeznaczone dla niemowląt karmionych piersią, nie starszych ponad 15 miesięcy, które pozostają w żłobku przez czas trwania pracy matki.

§ 5. Żłobek winien posiadać obok pomieszczeń, w których przebywają niemowlęta, oddzielne pomieszczenia i urządzenia do karmienia niemowląt. Poza tem żłobek powinien posiadać urządzenia do kąpania niemowląt i przepierania bielizny.

W pomieszczeniach dla niemowląt powinno przypadać na każde niemowlę co najmniej 3 m² powierzchni, a wysokość pomieszczeń musi wynosić co najmniej 2,8 m.

§ 6. Każde niemowlę winno zajmować oddzielne łóżeczko z odpowiednią pościelą. Liczba łóżeczek musi odpowiadać liczbie niemowląt, przebywających w żłobku i w jednym pokoju nie może znajdować się więcej niż 12 łóżeczek.

§ 7. Żłobki są przeznaczone dla niemowląt zdrowych.

W razie jeżeli matka niemowlęcia zawiadomi kierownictwo żłobka o zauważonych przez siebie objawach, budzących podejrzenie o chorobę niemowlęcia lub też w razie powzięcia takich podejrzeń przez kierownictwo żłobka na podstawie własnych spostrzeżeń, niemowlę należy natychmiast izolować w obrębie żłobka do czasu decyzji lekarza.

W razie stwierdzenia u niemowlęcia choroby zakaźnej lub otrzymania wiadomości o chorobie zakaźnej w mieszkaniu matki, niemowlę winno być niezwłocznie usunięte ze żłobka.

§ 8. Szczegółowe instrukcje w sprawie pobytu niemowląt w żłobku i sposobu wykonywania opieki nad nimi będą wydawane przez lekarzy, sprawujących nadzór nad żłobkami.

Ogólny nadzór nad żłobkami należy do lekarzy powiatowych, inspektorów pracy oraz do innych urzędników, przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej do tego upoważnionych. Szczegółowe postanowienia w tym względzie określi instrukcja Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 9. Winny niezachowania przepisów niniejszego rozporządzenia ulegnie karze przewidzianej w art. 17 ustawy.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie w poszczególnych dziedzinach i zakładach pracy w terminach, które określi rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, przewidziane w art. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. № 93, poz. 538).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

294.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 marca 1927 r.

o sposobie objęcia fabryk zapalczanych w posiadanie Państwowego Monopolu Zapalczanego.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o monopolu zapalczanym (Dz. U. R. P. № 83, poz. 561) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 151) zarządzam co następuje:

§ 1. Uznaje się za konieczne utrzymać w ruchu i niezwłocznie objąć w posiadanie Państwowego Monopolu Zapalczanego następujące fabryki zapalek:

1) „Płomyk” w Warszawie, 2) „Błonie” w Błoni, 3) „Mszczonów” w Mszczonowie, 4) „B-cia Stabrowscy” w Poznaniu, 5) „Silesja” w Czechowicach, 6) „Progres-Wulkan” w Pińsku, 7) „Polskie Tow. przemysłu zapalczanego” w Częstochowie, 8) „Watra” w Stryju, 9) „Promień” w Bydgoszczy, 10) „Marjos” w Grodnie.

§ 2. Właściciele fabryk zapalek wymienionych w § 1 obowiązani są w myśl ustępu 2 art. 18 ustawy o monopole zapalczanym w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 151) do odprzedania Państwowemu Monopolowi Zapalczanemu tych fabryk w całości ze wszelkimi przynależnościami niezbędnymi do normalnego prowadzenia produkcji zapalek.

§ 3. Na mocy ust. 3 art. 18 ustawy o monopole zapalczanym w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 151) upoważnia się spółkę akcyjną do eksploatacji państwowego monopole zapalczanego w Warszawie do objęcia w posiadanie Państwowego Monopole Zapalczanego wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia fabryk zapalek z zachowaniem kolejności w tym paragrafie przewidzianej.

§ 4. Objęcie w posiadanie Państwowego Monopole Zapalczanego wymienionych fabryk oraz sporządzenie opisu przedmiotów obejmowanych w posiadanie będzie uskutecznione przez umyślnie w tym celu powołaną komisję złożoną:

1) z komisarza rządowego przy spółce akcyjnej do eksploatacji państwowego monopole zapalczanego jako przewodniczącego,

2) z przedstawiciela spółki akcyjnej do eksploatacji państwowego monopole zapalczanego,

3) z przedstawiciela właściwej izby skarbowej mianowanego przez jej prezesa oraz właściwego inspektora kontroli skarbowej ze względu na miejsce położenia podlegającej wykupowi fabryki zapalek.

§ 5. Przewodniczący komisji zawiadomi właściciela fabryki lub jego prawnego zastępcę o dniu objęcia jej w posiadanie, wezwie go do obecności przy czynnościach komisji i zażąda dostarczenia w określonym terminie materiałów niezbędnych do sporządzenia opisu przedmiotów obejmowanych w posiadanie.

W razie uchylania się wezwanego od obecności lub od spółdziałania w czynnościach komisji, przewodniczący wezwie do udziału w tych czynnościach przedstawiciela miejscowej policji państwowej i dwóch świadków postronnych z grona miejscowych obywateli.

§ 6. Komisja sporządzi w trzech egzemplarzach szczegółowy opis nieruchomości i ruchomości fabryki oraz protokół o całej czynności. Opis i protokół winien być podpisany przez wszystkich członków komisji oraz przez właściciela fabryki lub jego zastępcę prawnego, albo też przez osoby wymienione w ust. 2 § 5 o ile właściciel lub zastępca uchyla się od obecności lub spółdziałania w czynnościach komisji.

Przewodniczący doręczy jeden egzemplarz protokołu i opisu właścicielowi lub jego zastępcy prawnemu, drugi przedstawicielowi spółki akcyjnej do eksploatacji monopole zapalczanego, a trzeci przedłoży Ministerstwu Skarbu.

§ 7. Przeprowadzenie dalszych czynności związanych z wykupem fabryk nastąpi w trybie przepisanych art. 18 i 19 ustawy o monopole zapalczanym

w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. № 20, poz. 151) i rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 744).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

295.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 marca 1927 r.

w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1927 terminu składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu ogłoszonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 411), a odroczony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 19 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. № 16, poz. 123) na dzień 1 kwietnia 1927 r. — przesuwa się dla wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1927 — na dzień 1 maja 1927 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

296.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 30 marca 1927 r.

o przedłużeniu ważności rozporządzenia o uldze celnej na saletrę wapieniową.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządzam się co następuje: